

С Т А Н О В И Щ Е

относно дисертационен труд

на Оник Дикран Арабян на тема“ „Стратегиите за местно развитие – инструмент за пространствен растеж. На примера на МИГ в България“ за получаване на образователна и научна степен „Доктор“, професионално направление 4.4. Науки за Земята (Икономическа и социална география – регионално развитие)

1. Данни за дисертанта.

Оник Дикран Арабян е роден през 1986 г. Приключил е обучението си като редовен докторант по „Икономическа и социална география – регионално развитие“ към катедра “Регионална и политическа география” на Софийския университет “Св. Климент Охридски”.

Същият е завършил средното си образование през 2005 г. в Математическа гимназия “Атанас Радев” в гр. Ямбол.

Висшето си образование – бакалавър, завършва през 2009 г. в Софийския университет, специалност “Регионално развитие и политика”. През 2011 г. завършва магистратура по същата специалност.

2. Данни за докторантурата.

Оник Арабян е зачислен за обучение в докторантура съгласно заповед на Ректора на СУ „Св. Климент Охридски“ РД- 20-265/31.01.2014.

Определена е темата на дисертационния труд и научния ръководител – доц. д-р Косьо Христов Стойчев.

Положените докторантски минимума и задълженията на докторанта, съгласно Правилника СУ „Св. Климент Охридски“ доказват изпълнението на изискуемите ангажименти.

Календарните и съдържателните научни изисквания към работата на Оник Арабян са оценени положително с решение на катедрения съвет на катедра “Регионална и политическа география”.

Същият е предложен за насочване към официална защита и за отчисляване с право на защита.

Катедреното решение е потвърдено от решение на Факултетния съвет на Геолого-географския факултет от 13.02.2018 г. и регламентирано със заповед РД-38-144/16.02.2018, определяща и състава на научното жури.

По процедурата не са забелязани административни и други нарушения.

3. Данни за дисертацията и автореферата.

В качеството си на член на научното жури имам позитивно отношение към структурната и съдържателната страна на разработката.

Тя е съобразена с изискванията на националните и университетските нормативни документи и с академичната етика.

Дисертационния труд е с обем от 226 страници и се състои от увод, три глави и заключение. Отделно са включени списъци на фигурите и таблиците, и на използваната литература. В библиографската справка са посочени общо 156 източника, от които 99 на български език, 45 на английски и 12 на руски език. Дисертацията съдържа 24 фигури и 17 таблици и 7 приложения.

Посочени са обекта на изследването, предмета, основната цел. Очертани са основните задачи. Обоснован е теоретико-методологичния инструментариум, който е изпълнен с адекватно научно съдържание чрез прилагането на конкретни икономически, социалноикономически и географски методи.

Авторефератът, който е синтез на дисертационния труд е негова умела редукция.

В разработката са съчетани основните методологични подходи, като на места те влизат в интердисциплинарно взаимоотношение с подходите, характерни за други науки, като икономиката, екологията, геополитиката.

В първа глава се акцентира върху теоретичните и методологичните основи на регионалното изследване. Изяснен е понятийно-теоретичния апарат на изследването, същността на регионалното и местното развитие, на стратегиите и статистическото планиране. Този раздел е особено важен, защото чрез него се проектират логиката и духът на по-нататъшното научно изследване.

Във втора глава е извършен опит за обективно редополагане на значението на факторите, въздействащи реално или евентуално върху развитието на регионално и местно равнище. Много ценно е почти постигнатото намерение на докторанта да оцени не само количеството, но и качеството им, материализирани през призмата на ефекта върху състоянието на българските райони и рурали.

Сърцевина на дисертационния труд е трета глава. Тя има практико-приложна стойност, изразяваща се в разкриването на обективната картина на географията на МИГ, на стратегиите за местно развитие като инструмент на МИГ. Адекватният ѝ характер е свързан със съблюдаване на спецификата и динамиката на обективните национални и наднационални процеси, което логично налага характеристика на МИГ в контекста на Програмите за развитие на селските райони – 2007-2013 и 2014-2020 г. – проблеми, финансиране, координация, рискове и пр.

В заключение е направен опит да се изведат основните позитиви и критерии за надеждност на СМР, провеждани чрез МИГ в България. Изтъкнато е, че въпреки проблемите от разнороден характер при приложението на подхода ЛИДЕР, трябва да се признае изключителния му потенциал да се превърне в основен инструмент за развитието на националното пространство и в частност на селските (руралните) райони.

4. Научни приноси.

Като се абстрахираме от проявения уклон към по-голямо преобладаване на икономическия анализ за сметка на социотериториалния, характерен за работи със сходно съдържание, приемаме основните приноси на дисертанта в изследваната

област с уговорката, че следва да се прецизира формулировката на принос 1. Защото опитът е дейност, а резултатът - принос.

5. Публикации и участия в научни форуми.

По темата на дисертационния труд са предложени две статии:

Public infrastructure policies and economic geography” Bulletin of the Serbian Geographical Society 96 (1), p. 93-104. Belgrade, 2016.

Семейните стопанства в България – преглед и перспективи на развитие“. Статия. Год. на СУ, ГГФ, кн. 2 География, (под печат).

В този раздел отбелязваме участие на кандидата в 3 научно-изследователски проекта с европейско финансиране, както и неговата експортна и консултантска дейност.

Това ме провокира да дам положителна оценка за научната апробация на изследването.

6. Заключение.

Въз основа на предоставената документация, както и поради стойността на дисертационния труд предлагам на уважаемото научно жури да гласува положително “ЗА” присъждане на образователната и научна степен “ДОКТОР” Професионално направление 4.4. Науки за Земята (Икономическа и социална география – регионално развитие) на Оник Дикран Арабян.

()

17. 04. 2018

Проф. д.н. Атанас Дерменджиев